

El Ball del Pla de fa 50 anys

Si ens remontem a uns 125 anys abans, ens trobem amb dues persones que, segons contava la meua àvia, eren possiblement els "fundadors" del nostre "Ball del Pla".

Es veu que antigament, abans d'eixir la processó de l'església, es recitaven uns versets que es deien "loes". Ací al poble hi havia una dona (família del tio "Saletes"), que les escrivia i després les ensenyava a les xiques del poble per tal que les recitaren els dies assenyalats. Al temps que les anaven recitant, els posaven música, un acompanyament de tabalet a càrrec del tio "Peturré" (pare del tio Alejos).

Una d'aquestes "loes" deia així:

*"Tenim un mestre a les Coves
com no hi ha cap en la contornà
qe per molts balls que ens ensenye
tots els anem a ballar".*

*"El ball covarxí
és molt divertit
igual el ballen
els viudos, casats que fadrins".*

Açò ens fa pensar que el tio "Peturré" fou per aquells anys qui tragué els primers passets del "Ball del Pla" que una colla de joves ballaven, com era el cas de la meua àvia.

Entre aquells joves es trobava el tio Hermenegildo, que també ballava.

Tot açò s'acabà molt de temps abans de la

guerra, però poc després de la guerra tinc una lleugera noció de que es va tornar a ballar (Rosa, la de Fernando la Pita, formava parella amb el tio Hermenegildo), en un esdeveniment important al poble, per tal de celebrar alguna cosa que no recordo.

Ja més tard, fou el tio Hermenegildo, ja tan major com jo ara, qui ens ensenyà a tots els de la meua època a ballar el "Ball del Pla", sent alcalde D. Àngel Fornet, metge local.

S'organitzaren quatre grups de vuit persones cadascun (quatre xics i quatre xiques) i cada grup amb el seu cap de dansa, que eren:

Miguel Tena (Miguel del Moreno)

Vicente Monfort (Vicente Pata)

Miguel Ferrer (Medall)

Vicente Boira (Vicente el Panoll)

I més tard Vicente Jover (Jovero) reemplaçà a Miguel Tena.

D'aquests quatre grups se'n quedaren dos, que participaren en concursos provincials i en un d'ells quedaren finalistes de la Regió Valenciana i va ser quan anàrem a Madrid.

Més tard, uns dos anys després, fou quan eixíem a rebre a la Mare de Déu a l'hostal del Jovero.

Una volta allí, Juan José de Sorolla, que encara no era capellà (no havia cantat missa), va fer un sermó explicant perquè eixia la Mare de Déu de l'hostal del Jovero.

Vicente Boira Barberà

Cap de Dansa



Els dansants adomen la festa de 1949